

การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการ 5.0 สำหรับนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล Development of Entrepreneurship 5.0 Program for Students through Online Learning by Using ADDIE Model

พรประสิทธิ์ เด่นโมฬี^{1*} สิริฉันท สติกรกุล เตชพาหพงษ์¹ และอัจฉรา จันทร์ฉาย²

Pornprasit Denmoree^{1*}, Sirichan Sathirakul Tachaphahong¹ and Achara Chandrachai²

¹ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 10330

²ภาควิชาพาณิชยศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 10330

¹Department of Educational Policy, Management and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand

²Department of Commerce, Faculty of Commerce and Accountancy, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand

*Corresponding author, e-mail: Pornprasit_tsh@hotmail.com

(Received: May 11, 2021; Revised: Jul 20, 2021; Accepted: Aug 3, 2021)

บทคัดย่อ

ปัจจุบันยังไม่มีหลักสูตรที่ส่งเสริมนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจได้เลือกเรียน จึงวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ 1) พัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา จำนวน 70 คน จาก 4 กลุ่มมหาวิทยาลัยโดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบอาสาสมัคร เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมินและแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตร 6 เดือน (พฤษภาคม - ตุลาคม 2563) ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาประกอบด้วย 5 วิชา ได้แก่ ผู้ประกอบการ 5.0 การตลาด 5.0 การเงิน 5.0 การบริหารการปฏิบัติการ 5.0 และการเขียนแผนธุรกิจ 5.0 2) ภาพรวมนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรวมทั้ง 5 วิชา ร้อยละ 75.27 และวิชาการเงิน 5.0 มีคะแนนมากที่สุด ร้อยละ 83.36 ผลทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนเรียนและหลัง ร้อยละ 55.86 และร้อยละ 75.57 ตามลำดับ โดยผลการทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และ 3) ความพึงพอใจต่อหลักสูตรผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.57) ผลการวิจัยอธิบายได้ว่า หลักสูตรผู้ประกอบการที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แอดดีโมเดลมีความเหมาะสมและสามารถเตรียมความพร้อมนักศึกษาในการเริ่มต้นธุรกิจได้

คำสำคัญ : ผู้ประกอบการนักศึกษา หลักสูตรผู้ประกอบการ การเรียนการสอนออนไลน์

Abstract

Among the programs available, none was designed to promote entrepreneurship. The objectives of this research were to develop an online entrepreneurship program using the ADDIE model; to compare the level of knowledge before and after the online entrepreneurship program was used; and, to study the level of satisfaction towards the entrepreneurship program. The sample group comprised 70 Volunteer sampling who were students from four university categories. The tools used were questionnaires, assessments and tests. Data analysis was conducted through content review. The statistics used were percentage, average, standard deviation and t-test. The program was put to trial use for six months from May to October 2020. The research produced findings as follows. Firstly, the entrepreneurship program comprised five subjects: Entrepreneurship 5.0, Marketing 5.0, Finance 5.0, Operation Management 5.0, and, Business Plan Writing 5.0. Secondly, the students had an overall

academic achievement of 75.27% with Finance 5.0 being the subject of the highest score of 83.36%. Students had preliminary business knowledge of 55.86% and 75.57%, before and after the program, respectively, resulting in a significant difference at the level of 0.05. Thirdly, the level of satisfaction towards the entrepreneurship program is high ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.57). From these research findings, it can be inferred that an entrepreneurship program developed using the ADDIE model is suitable and capable of preparing students for the launch of a business.

Keywords: Student entrepreneur, Entrepreneurship program, Online learning

บทนำ

จากผลกระทบทางเศรษฐกิจทำให้มีตัวเลขคนตกงานจำนวนมาก รายงานภาวะสังคมไทยประจำไตรมาสที่ 1/2563 โดยระบุว่า ผู้ว่างงานมีจำนวน 394,520 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานในไตรมาสแรกอยู่ที่ร้อยละ 1.03 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่อยู่ที่ร้อยละ 0.92 ซึ่งผลกระทบจากโควิด-19 มีความเสี่ยงอาจทำให้คนตกงานอยู่ที่ 8.40 ล้านคน นอกจากนี้ยังรวมถึงกลุ่มนักศึกษาจบใหม่ราว 5.2 แสนคน ที่ในปีนี้จะหางานได้ยากมากขึ้นก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานของบัณฑิตจบใหม่อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจไทยฟื้นตัวช้าทำให้ไม่มีการจ้างงานเพิ่ม (Prachachat Business, 2020) ดังนั้น บางส่วนของบัณฑิตใหม่ที่จบมาและหางานทำไม่ได้จึงต้องหันเหตัวเองไปทำงานอาชีพอิสระส่วนตัว เช่น ทำงานในภาค การเกษตร ประกอบอาชีพอิสระ เช่น พ่อค้าแม่ค้าขายของออนไลน์ขายเครื่องสำอาง สบู่ อาหารเสริม เปิดร้านกาแฟ เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่มักจะไม่ประสบความสำเร็จและยั่งยืน เพราะขาดประสบการณ์หรือขาดเทคนิคองค์ความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการนั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kantabut (2016) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจเกิดความล้มเหลว ได้แก่ 1) การบริหารการตลาดผิดพลาด 2) ขาดการบริหารจัดการแหล่งเงินทุน 3) ไร้ประสิทธิภาพทางการจัดการ 4) ผู้บริหารขาดทักษะในการจัดการงาน 5) ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดหาและจัดจ้างแรงงาน 6) มีอุปสรรคหรือภัยคุกคามต่าง ๆ ดังนั้นจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจเกิดความล้มเหลวดังที่กล่าวมาจึงเป็นเหตุผลที่ต้องมีหลักสูตรผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะที่สำคัญต่างๆที่จำเป็นในการเป็นผู้ประกอบการ

ในปัจจุบันไม่เฉพาะนิสิตนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่สนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ นิสิตนักศึกษาคณะอื่น ๆ อาทิ คณะแพทย์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษศาสตร์ ครุศาสตร์ ฯลฯ ก็มีความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น แต่ยังมีขาดโอกาสในการเข้าถึงความรู้ ถึงแม้ว่าในมหาวิทยาลัยจะมีโครงการสนับสนุนหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา (University business incubator) แต่มีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนผู้เรียนที่รับได้จำกัด และคุณสมบัติของผู้เรียน ส่วนหน่วยงานภายนอก เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้จัดหลักสูตรการอบรมระยะสั้นโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New entrepreneurs creation) ซึ่งมีข้อจำกัดในการเรียน ด้านเวลา และสถานที่ จึงเห็นได้ว่าในมหาวิทยาลัยยังไม่มีหลักสูตรที่เปิดกว้างให้นิสิตนักศึกษาที่สนใจจะเป็นผู้ประกอบการได้เรียน สอดคล้องกับ Bosma & Kelley (2018) ได้จัดทำรายงานสถานภาพระดับความเป็นผู้ประกอบการของประเทศไทยของโครงการศึกษาสังคมความเป็นผู้ประกอบการระดับโลกพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมของประเทศไทยที่เอื้อต่อการเป็นผู้ประกอบการน้อยที่สุด ได้แก่ ขาดโอกาสทางการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการในสถาบันที่ตนเองศึกษา เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาในประเทศไทยที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาหรือทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ เช่น งานวิจัยของ Tungsongcharoen (2015) ศึกษาคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร และ Sornsersombut (2018) ศึกษาคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจและเห็นโอกาสที่จะสามารถต่อยอดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาไปสู่การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการ

อย่างไรก็ตาม แนวคิดการออกแบบการเรียนการสอนของแอดดีโมเดล (ADDIE model) เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนสอดคล้องกับ Jongburanasit (2019) กล่าวว่า แอดดีโมเดลเป็นกระบวนการออกแบบและพัฒนาแบบการสอนที่นักเทคโนโลยีการศึกษานิยมนำมาใช้ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเป็นรูปแบบที่ง่ายและมีขั้นตอนชัดเจน สามารถนำมาใช้ในการออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้เป็นอย่างดี

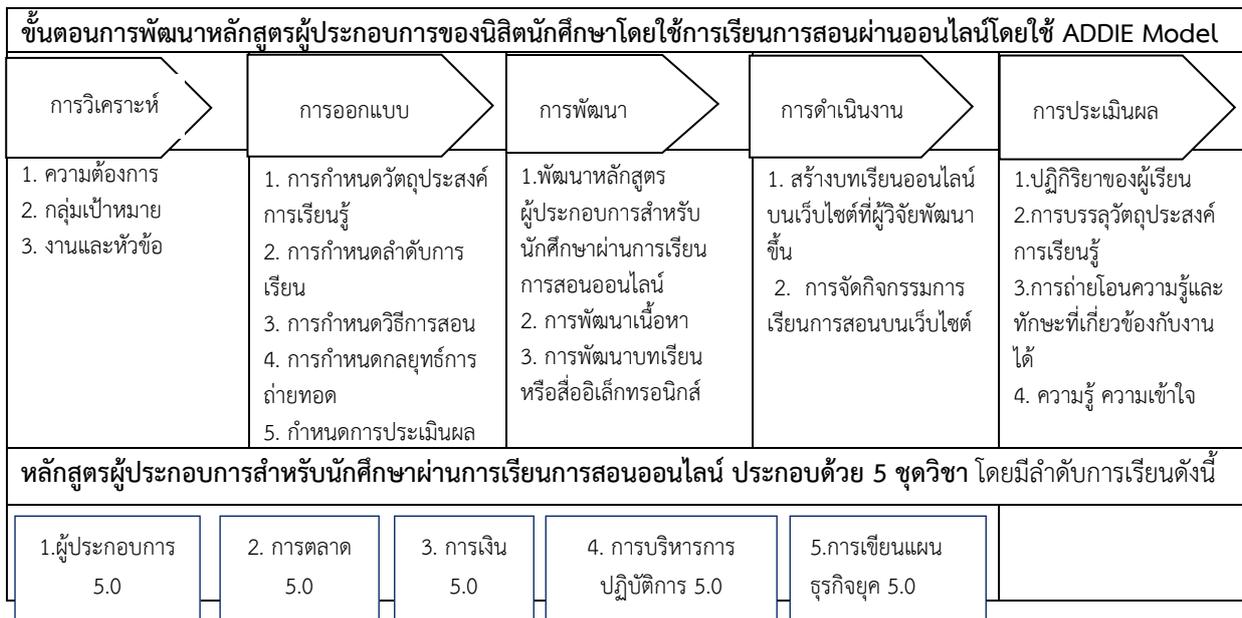
จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดลเพื่อลดช่องว่างและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนิสิตนักศึกษาทุกคณะทุกคนที่สนใจเป็นผู้ประกอบการ มีโอกาสที่จะเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่โลกของการเป็นผู้ประกอบการอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาต่อการเรียนการสอนผ่านออนไลน์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ADDIE model เป็นกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอนที่นิยมใช้กันในอกแบบการเรียนการสอนและการฝึกอบรม องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ ได้พัฒนาโมเดลสำหรับการเรียนรู้ออนไลน์ (The ADDIE model for e-learning) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การดำเนินงาน และการประเมินผล (Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2011) ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ADDIE model มาประยุกต์ในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์ มีกระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ 2) การออกแบบ 3) การพัฒนา 4) การดำเนินงาน และ 5) การประเมินผล ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวประกอบด้วย 5 วิชา ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการ 5.0 2) การตลาด 5.0 3) การเงิน 5.0 4) การบริหารการปฏิบัติการ 5.0 และ 5) การเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 ตามแผนภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล (ADDIE Model) (ที่มา : ผู้วิจัย)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปี 2 ขึ้นไปจากกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และไม่ใช่กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ มหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ตัวอย่าง

นักศึกษาที่สมัครใจในการทดลองใช้หลักสูตรผู้ประกอบการฯ จำนวน 70 คน จากกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และไม่ใช้

กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีวิชัย

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียน 2) แบบทดสอบรายวิชาของหลักสูตรผู้ประกอบการ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรผู้ประกอบการ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1) แบบทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข ในด้านความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา

2) แบบทดสอบรายวิชาของหลักสูตรผู้ประกอบการ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำรายวิชาทั้ง 5 รายวิชาและหลักสูตรผู้ประกอบการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 คน ประเมินในแบบประเมินคุณภาพซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert ในด้านเนื้อหาจะประเมินเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา การดำเนินเรื่อง การใช้ภาษา ความถูกต้อง ชัดเจน ของแบบทดสอบของแต่ละบทเรียน ฯลฯ เป็นต้น จากนั้นนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละรายวิชาทั้ง 5 และหลักสูตรผู้ประกอบการมาหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ จะทำให้ทราบว่าบทเรียนของรายวิชาทั้ง 5 และหลักสูตรผู้ประกอบการที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพอยู่ในระดับใด ซึ่งต้องมีคุณภาพในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากขึ้นไปจึงจะผ่านไปสู่ขั้นตอนการนำไปใช้ได้

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรผู้ประกอบการ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผลการประเมินค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง ความถูกต้องด้านภาษา นำผลจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนี IOC (Index of item-objective congruence) โดยแต่ละข้อมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป นำข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุงและผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Try out) กับกลุ่มนักศึกษา 30 คน โดยการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามนี้ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.96 ถือว่ามีค่าความเที่ยงตรง สามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยติดต่ออาจารย์ของมหาวิทยาลัยที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อขอความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรผู้ประกอบการโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์ ให้กับนักศึกษาที่สนใจร่วมทดลองเรียนโดยสมัครใจ ผ่านเว็บไซต์ซึ่งผู้วิจัยพัฒนา และจัดทำขึ้นมา โดยผู้สนใจสามารถสมัครเข้าเรียนผ่านอีเมล/ไลน์/เว็บไซต์ หลังจากนั้นผู้วิจัยจะแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในประชาสัมพันธ์และรับสมัคร 1 เดือน (เมษายน 2563)

2 การทดลองใช้หลักสูตร 6 เดือน (พฤษภาคม - ตุลาคม 2563) ผ่าน www.entrepreneuronline-learning.com โดยผู้เรียนเริ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียน คือ แบบทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจ ผู้เรียนเรียนรายวิชาของหลักสูตรผู้ประกอบการประกอบด้วย 5 รายวิชา โดยเรียงลำดับตามความยากง่ายของเนื้อหาแต่ละรายวิชา หลังจากเรียนจบแต่ละบทในแต่ละรายวิชา มีการทดสอบความรู้หลังเรียน (Google documents) โดยจะถือเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 60 หลังจากผู้เรียนเรียนจบรายวิชาทั้ง 5 วิชาแล้วผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบหลังเรียนจบคือ แบบทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจ และส่งแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาให้ผู้ทดลองประเมินด้วยระบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่ (t-test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล (ADDIE model) มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้ ADDIE model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ 2) การออกแบบ 3) การพัฒนา 4) การดำเนินงาน และ 5) การประเมินผล

2. พัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยใช้ ADDIE model ประกอบด้วย 5 ชุติวิชา ได้แก่ วิชาผู้ประกอบการ 5.0 วิชาการตลาด 5.0 วิชาการเงิน 5.0 วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 และวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 โดยมีแบบทดสอบหลังเรียนจบแต่ละบทเรียน นอกจากนี้มีแบบทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจ ซึ่งผู้เรียนจะต้องทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. นำหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนิสิตนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์ที่พัฒนาขึ้น นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกคือ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ สนใจร่วมทดลองเรียนโดยสมัครใจ และลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์ www.entrepreneuronline-learning.com ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรผู้ประกอบการนิสิตนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 70 คน เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และหาความพึงพอใจของหลักสูตรผู้ประกอบการ

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยใช้แอดดีเอ็มเดล

ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์เพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วย 5 ชุติวิชา ได้แก่ วิชาผู้ประกอบการ 5.0 วิชาการตลาด 5.0 วิชาการเงิน 5.0 วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 และวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 และได้พัฒนาเนื้อหา รวมถึงบทเรียนแต่ละวิชาให้เรียนผ่านทางเว็บไซต์ www.entrepreneuronline-learning.com โดยกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรูปแบบการบรรยาย การยกตัวอย่างกรณีศึกษาและสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาผ่านสื่อการสอนที่เป็นคลิปวิดีโอและบทเรียนมัลติมีเดีย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสอบถาม และแลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้สอนบนเว็บไซต์ อีเมล และไลน์ โดยใช้ระยะเวลาศึกษาวิชาละ 6 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 30 ชั่วโมง (ภายใน 4 สัปดาห์) ทั้งนี้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามสภาพความพร้อมหรืออัตราการเรียนรู้ของแต่ละคน ส่วนการประเมินผลประกอบด้วย 1) การประเมินความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนและหลังเรียน 2) การประเมินผลหลังเรียนของแต่ละรายวิชา ซึ่งนักศึกษาจะต้องแสดงให้เห็นถึงการมีความรู้และทักษะตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของแต่ละวิชาโดยจะถือเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 60

ผลการประเมินหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คนพบว่า ภาพรวมหลักสูตรผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 มีระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุดสามารถนำไปใช้ได้ ส่วนผลการประเมินรายวิชา ดังนี้ วิชาผู้ประกอบการ 5.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 วิชาการเงิน 5.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 วิชาการตลาด 5.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 วิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และวิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 โดยทั้ง 5 รายวิชาี้มีระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุดแสดงให้เห็นว่า ทุกวิชาี้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดสามารถนำไปใช้ในการสอนได้

2. เปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์

2.1 ผลการทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาทั้งหมด 70 คนพบว่า ผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 55.86 และผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 75.57 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียน (n=70)

กลุ่มนักศึกษา	แบบทดสอบ ความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจ	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
นักศึกษากลุ่ม วิทยาศาสตร์(n=42)	ก่อนเรียน	60.14	7.505	-13.258	41	0.000*
	หลังเรียน	71.98	7.273			
นักศึกษาไม่ใช่งกลุ่ม วิทยาศาสตร์(n=28)	ก่อนเรียน	57.75	5.739	-8.189	27	0.000*
	หลังเรียน	67.32	7.479			
ภาพรวม (n=70)	ก่อนเรียน	55.86	12.796	-13.705	69	0.000*
	หลังเรียน	75.57	8.277			

P < 0.05

จากตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาทั้งหมด 70 คน พบว่า ผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.86 และผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75.57 นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ ผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.14 และผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71.98 และนักศึกษาไม่ใช่งานกลุ่มวิทยาศาสตร์ ผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.75 และผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 67.32

2.2. ผลการสอบหลังเรียน 5 วิชาของนักศึกษาจำนวน 70 คน แบ่งตามนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์และนักศึกษาไม่ใช่งานกลุ่มวิทยาศาสตร์ ดังนี้

ภาพรวมของนักศึกษา : ผลการสอบหลังเรียนรวมทั้ง 5 วิชาเท่ากับร้อยละ 75.27 (\bar{X} =15.05, S.D.=1.13) และค่าเฉลี่ยในรายวิชาต่าง ๆ ดังนี้ วิชาการเงิน 5.0 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากที่สุด ร้อยละ 83.36 (\bar{X} =16.67, S.D.=1.61) รองลงมาคือ วิชาการตลาด 5.0 ร้อยละ 75 (\bar{X} =15, S.D.=1.95) วิชาผู้ประกอบการ 5.0 ร้อยละ 73.88 (\bar{X} =14.78, S.D.=1.98) วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 ร้อยละ 71.39 (\bar{X} =14.28, S.D.=1.32) และที่ได้คะแนนต่ำที่สุดคือวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 ร้อยละ 71.31 (\bar{X} =14.26, S.D.=1.38)

นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ : ผลการสอบหลังเรียนรวมทั้ง 5 วิชาเท่ากับร้อยละ 76.56 (\bar{X} =15.31, S.D.=1.12) และค่าเฉลี่ยในรายวิชาต่าง ๆ ดังนี้ วิชาการเงิน 5.0 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากที่สุด ร้อยละ 84.22 (\bar{X} =16.84, S.D.=1.80) รองลงมา คือ วิชาการตลาด 5.0 ร้อยละ 77.34 (\bar{X} =15.47, S.D.=1.97) วิชาผู้ประกอบการ 5.0 ร้อยละ 77.08 (\bar{X} =15.42, S.D.=2.02) วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 ร้อยละ 73.13 (\bar{X} =14.63, S.D.=1.19) และที่ได้คะแนนต่ำที่สุดคือวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 ร้อยละ 71.56 (\bar{X} =14.31, S.D.= 1.20)

นักศึกษาไม่ใช่งานกลุ่มวิทยาศาสตร์ : ผลการสอบหลังเรียนรวมทั้ง 5 วิชาเท่ากับร้อยละ 73.84 (\bar{X} =14.77, S.D.=1.09) และค่าเฉลี่ยในรายวิชาต่าง ๆ ดังนี้ วิชาการเงิน 5.0 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากที่สุด ร้อยละ 82.41 (\bar{X} =16.48, S.D.=1.38) รองลงมา คือ วิชาการตลาด 5.0 ร้อยละ 72.41 (\bar{X} =14.48, S.D.=1.83) วิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 ร้อยละ 71.03 (\bar{X} =14.21, S.D.=1.57) วิชาผู้ประกอบการ 5.0 ร้อยละ 70.34 (\bar{X} =14.07, S.D.=1.69) และที่ได้คะแนนต่ำที่สุดคือ วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 ร้อยละ 69.48 (\bar{X} =13.90, S.D.=1.37) รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลทดสอบหลังเรียน 5 วิชาของนักศึกษาแบ่งตามสาขาวิชา (n=70)

วิชา	กลุ่มนักศึกษา วิทยาศาสตร์ (n =42)				กลุ่มนักศึกษา ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ (n =28)				ภาพรวม (n =70)			
	\bar{X}	คะแนน เต็ม	%	S.D.	\bar{X}	คะแนน เต็ม	%	S.D.	\bar{X}	คะแนน เต็ม	%	S.D.
ผู้ประกอบการ 5.0	15.42	30	77.08	2.02	14.07	30	70.34	1.69	14.78	30	73.88	1.98
การตลาด 5.0	15.47	20	77.34	1.97	14.48	20	72.41	1.83	15.00	20	75.00	1.95
การเงิน 5.0	16.84	20	84.22	1.80	16.48	20	82.41	1.38	16.67	20	83.36	1.61
การบริหาร ปฏิบัติการ 5.0	14.63	20	73.13	1.19	13.90	20	69.48	1.37	14.28	20	71.39	1.32
การเขียน แผนธุรกิจยุค 5.0	14.31	20	71.56	1.20	14.21	20	71.03	1.57	14.26	20	71.31	1.38

ตารางที่ 2 (ต่อ)

วิชา	กลุ่มนักศึกษา วิทยาศาสตร์ (n =42)				กลุ่มนักศึกษา ไม่ใช้วิทยาศาสตร์ (n =28)				ภาพรวม (n =70)			
	\bar{X}	คะแนน เต็ม	%	S.D.	\bar{X}	คะแนน เต็ม	%	S.D.	\bar{X}	คะแนน เต็ม	%	S.D.
ค่าเฉลี่ย ผลรวม 5 วิชา	15.31	20	76.56	1.12	14.77	20	73.84	1.09	15.05	20	75.27	1.13

เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ผลการทดสอบหลังเรียน 5 วิชาของนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์และไม่ใช้กลุ่มวิทยาศาสตร์ พบว่า คะแนนของนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์และไม่ใช้กลุ่มวิทยาศาสตร์ในวิชาผู้ประกอบการ 5.0 วิชาการตลาด 5.0 วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 และวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นวิชาการเงิน 5.0 ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ คะแนนของนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์สูงกว่านักศึกษากลุ่มไม่ใช้กลุ่มวิทยาศาสตร์ทุกรายวิชา รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างหลังเรียน 5 วิชาของนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์และไม่ใช้กลุ่มวิทยาศาสตร์

วิชา	t	df	Sig.	Mean Diff. (i - j)	Levene Statistic	Sig.
ผู้ประกอบการ 5.0*	5.693	68	0.000*	3.071	14.514	0.000
การตลาด 5.0	3.429	68	0.001*	1.476	1.565	0.215
การเงิน 5.0	1.936	68	0.057	0.714	0.462	0.499
การบริหารการปฏิบัติการ 5.0	3.263	68	0.002*	0.964	0.577	0.450
การเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0	3.693	68	0.000*	1.119	0.175	0.677

หมายเหตุ P < 0.05, i คือ นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์, j คือ นักศึกษากลุ่มไม่ใช้วิทยาศาสตร์

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรผู้ประกอบการฯ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรผู้ประกอบการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D.=0.574) กล่าวคือ ด้านรายละเอียดของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.73$, S.D.=0.673) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 3.70$, S.D.=0.608) ด้านสื่อ เอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.64$, S.D.=0.595) ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้หลังจากที่ได้เรียนในหลักสูตร ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.566) และด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.56$, S.D.=0.572) และนักศึกษามีระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรผู้ประกอบการในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านองค์ประกอบของการเรียนการสอนผ่านออนไลน์ ($\bar{X} = 3.38$, S.D.=0.503) และด้านการประเมินผล ($\bar{X} = 3.37$, S.D.=0.502) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรผู้ประกอบการฯ (n=70)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. รายละเอียดของหลักสูตร	3.73	0.673	มาก
2. เนื้อหาวิชา	3.70	0.608	มาก
3. วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	3.56	0.572	มาก
4. สื่อ เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน	3.64	0.595	มาก
5. การประเมินผล	3.37	0.502	ปานกลาง
6. องค์ประกอบของการเรียนการสอนผ่านออนไลน์	3.38	0.503	ปานกลาง
7. ผลลัพธ์การเรียนรู้หลังจากที่ได้เรียนในหลักสูตร	3.58	0.566	มาก
ภาพรวม	3.57	0.574	มาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปราย 2 ประเด็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล

หลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล ประกอบด้วย 5 วิชา ได้แก่ วิชาผู้ประกอบการ 5.0 วิชาการตลาด 5.0 วิชาการเงิน 5.0 วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 และวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 ใช้เวลาเรียนจากบทเรียนบนเว็บไซต์ด้วยตนเอง 6 ชั่วโมงต่อรายวิชาหรือทั้งหมด 30 ชั่วโมง (ภายใน 4 สัปดาห์) และผลการประเมินหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ภาพรวมหลักสูตรผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.74 มีระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนผลการประเมินรายวิชาทั้ง 5 รายวิชามีระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล ทำให้หลักสูตรผู้ประกอบการมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้ได้ในการสอนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pralabraksa (2016) ได้มีการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยมีส่วนร่วมโดยใช้แอดดีโมเดล พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$) และผลการประเมินความเหมาะสมของขั้นตอนการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียโดยผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรวมทั้ง 5 วิชาของนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์และไม่ใช่นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ พบว่า คะแนนของนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์สูงกว่านักศึกษากลุ่มไม่ใช่นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ทุกรายวิชา กล่าวคือ นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรวมทั้ง 5 วิชาเท่ากับร้อยละ 76.56 และนักศึกษากลุ่มไม่ใช่นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรวมทั้ง 5 วิชาเท่ากับร้อยละ 73.84

ผลการทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาทั้งหมด 70 คนพบว่า ผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 55.86 และผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 75.57 และผลการทดสอบหลังเรียน 5 วิชาพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยในรายวิชาต่างๆ ดังนี้ วิชาการเงิน 5.0 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากที่สุด(ร้อยละ 83.36) รองลงมา คือ วิชาการตลาด 5.0 (ร้อยละ 75) วิชาผู้ประกอบการ 5.0 (ร้อยละ 73.88) วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 (ร้อยละ 71.39) และวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 (ร้อยละ 71.31) ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 60 ของแต่ละรายวิชา แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดลมีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Prakobpol (2020) ที่กล่าวว่า การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้แอดดีโมเดลพบว่า ทำให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chulniam (2020) ที่ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านไอซีทีในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน จากผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนก่อนฝึกอบรมออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 54.16 และมีคะแนนหลังการฝึกอบรมออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 74.83 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันหลังการฝึกอบรมออนไลน์สูงกว่าก่อนการฝึกอบรมออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องผลการวิจัยของ Leesa & Thanapatmeemamee (2020) พบว่า การเรียนจากบทเรียนบนเว็บไซต์ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นกว่าเดิมและบทเรียนบนเว็บไซต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากสถานการณ์ตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น เว็บไซต์มีการแสดงเนื้อหาหลากหลายทั้งข้อความ ภาพนิ่งและไฟล์วิดีโอ ช่วยกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจ มีแรงจูงใจในการเรียน คุณสมบัติของการเรียนแบบผสมผสานเป็นการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัติได้ดีขึ้น

ภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรผู้ประกอบการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.574) แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rajit (2014) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนการสอนด้วยระบบแบบออนไลน์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับโลกยุคไอทีในปัจจุบัน เพราะการเรียนการสอนแบบออนไลน์สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังช่วยลดข้อจำกัดหลายอย่างของการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแบบออนไลน์ ผู้เรียนมีความพึงพอใจของ

ผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-learning โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.64)

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรสำหรับผู้ประกอบการสำหรับนิสิตนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์ พบว่า 1) ผลการพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษาโดยใช้การเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยใช้แอดดีโมเดล ประกอบด้วย 5 ชุดวิชา ได้แก่ วิชาผู้ประกอบการ 5.0 วิชาการตลาด 5.0 วิชาการเงิน 5.0 วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 และวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ คลิปวีดีโอและบทเรียนมัลติมีเดีย ใช้เวลาเรียนจากบทเรียนบนเว็บไซต์ด้วยตนเอง 6 ชั่วโมงต่อรายวิชาหรือทั้งหมด 30 ชั่วโมง (ภายใน 4 สัปดาห์) 2) ผลการทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาทั้งหมด 70 คนพบว่า ผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 55.86 และผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 75.57 ผลการทดสอบหลังเรียน 5 วิชา พบว่า ภาพรวมของนักศึกษา: มีประเมินประสิทธิภาพรวมทั้ง 5 วิชาเท่ากับร้อยละ 75.27 ($\bar{X} = 15.05$, S.D.=1.13) และค่าเฉลี่ยในรายวิชาต่างๆ ดังนี้ วิชาการเงิน 5.0 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากที่สุด ร้อยละ 83.36 ($\bar{X} = 16.67$, S.D.=1.61) รองลงมา คือ วิชาการตลาด 5.0 ร้อยละ 75 ($\bar{X} = 15$, S.D.=1.95) วิชาผู้ประกอบการ 5.0 ร้อยละ 73.88 ($\bar{X} = 14.78$, S.D.=1.98) วิชาการบริหารการปฏิบัติการ 5.0 ร้อยละ 71.39 ($\bar{X} = 14.28$, S.D.=1.32) และวิชาการเขียนแผนธุรกิจยุค 5.0 ร้อยละ 71.31 ($\bar{X} = 14.26$, S.D.=1.38) และ 3) ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรผู้ประกอบการฯ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรผู้ประกอบการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D.=0.574)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

สามารถนำแนวคิดหลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนิสิตนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนออนไลน์นี้ไปใช้สอนกับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่มีความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยให้เลือกเรียนแบบสมัครใจ เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาก่อนที่จะเริ่มต้นธุรกิจจริงในอนาคต โดยอาจจะใช้สอนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ThaiMoooc หรือช่องทางการเรียนออนไลน์ของแต่ละมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ควรมีการศึกษาเพื่อต่อยอดและขยายผลไปสู่การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการประเภทอื่น เช่น ด้านธุรกิจเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food tech) ด้านธุรกิจเทคโนโลยีด้านสุขภาพ (Health tech) ด้านธุรกิจเทคโนโลยีด้านเกษตร (Agri tech) ด้านธุรกิจเทคโนโลยีด้านการศึกษา (Ed tech) เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

ได้รับทุนอุดหนุนการทำกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม จากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ประจำปีงบประมาณ 2564

เอกสารอ้างอิง

- Bosma, N. & Kelley, D. (2018). *Global entrepreneurship monitor 2018/2019 Global report*. [Online]. Retrieved January 10, 2021, from: <https://www.c4e.org.cy/reports/2019/GlobalGEMReport2018-2019.pdf>
- Chulniam, N. (2020). Development of online training courses to enhance ICT competency in classroom Learning management of teachers by learning activities together. *MBU Education Journal of Mahamakut Buddhist University*, 8(2), 12-14. (in Thai)
- Follmer, D., Kisenwether, E., Menold, J., Reeves, P. & Zappe, S. (2015). Comparisons of faculty and student definitions of entrepreneurship. *The Journal of Engineering Entrepreneurship*, 6, 1-20.

- Food and Agriculture Organization of the United Nations. (2011). *E-learning methodologies: a guide for designing and developing e-learning courses*. Rome, Italy, 21-24.
- Gál, P., Holienková, J. & Holienka, M. (2015). Entrepreneurial characteristics of students in different fields of study: A view from entrepreneurship education perspective. *International Science Exploration Event 2019 Seminar*, 7-8 November, 2019. Rzeszow: Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis.
- Jongburanasit, S. (2019). The use of ADDIE model for the improvement and development of teaching and learning chinese language to conform with the learning in the 21st century. *The 2nd National Conference on Humanities and Social Sciences*, August 5-6, 2019. Songchala: Songchala Rajabhat University. (in Thai)
- Leesa, J. & Thanapatmeemamee, H. (2020). The development of web-based lessons incorporating infographic media based on problem-based concepts in computer-assisted workpieces for sixth grade students. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 14(2), 9-10. (in Thai)
- Prachachat Business. (2020). *14 million unemployed, poisonous Covid threatens new graduates* [Online]. Retrieved January 10, 2021, from: <https://www.prachachat.net/finance/news-471232>. (in Thai)
- Kantabut, P. (2016). The key success factors in small and medium enterprise (SMEs). *Western University Research Journal of Humanities and Social Science*, 2(1), 6-7. (in Thai)
- Kiatepornpichet, M. & Parncharoan, J. (2019). Undergraduate student's attribute and entrepreneurial intent. In the Dhurakij Pundit University. *Journal of the Graduate School Dhurakij Pundit University*, 7(2), 6-9. (in Thai)
- Prakobpol, S. (2020). Design and development of computer assisted Instruction using ADDIE model and concept of Gagne. *Journal of Educational Studies*, 14(1), 9-13. (in Thai)
- Pralabraksa, N. (2016). *The model development of model of local wiS.D.om multimedia development by participation*. Doctor Thesis of Philosophy Program in Computer Education, Rajabhat Maha Sarakham University. (in Thai)
- Rajit, W. (2014). *Application of e-learning*. Master Thesis of Science Program in Information Technology. Mahanakorn University of Technology. (in Thai)
- Sornsersombut, P. (2018). Influence of characteristics on entrepreneurial intention of Chiangmai Rajabhat University. *Journal of Management Science Chiangrai Rajabhat University*, Faculty of Management Science, Chiang Mai Rajabhat University. (in Thai)
- Tungsongcharoen, S. (2015). *Entrepreneurial orientation of MBA student in Bangkok*. Master Thesis of Business Administration, Faculty of Commerce and Accountancy. Thammasart University. (in Thai)